ÉRSEKVADKERT

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVADKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA
XXXI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM 2022. FEBRUÁR (BÖJTELŐ HAVA)

A nagyböjt kezdetére

A Görög Katolikus Egyházban két nappal korábban kezdődik (hamvazószerda előtti hétfőn) a szent nagyböjti időszak, mint a Római Katolikus Egyházban. Ezen eltéréstől, s attól, hogy a keleti egyházban szigorúbb a böjti fegyelem, a lényegi összetevő ugyanaz: önmegtagadással készülünk arra, hogy részt vehessünk az Úr áldozatában a Sion hegyén, s hogy készek legyünk Krisztus Isten feltámadásának tiszteletére.

A böjt alkalmas idő arra, hogy töredelmesen ragaszkodjunk az Úrhoz. Ezt az időt elmélyült békességben eltöltenünk és bölcsen kellene megszentelnünk. Hirdessük meg a szenvedélyek feletti uralmat, tisztítsuk meg testünket, nemcsak az ételektől, hanem a szenvedélyektől is. Hajtsunk végre irgalmas tetteket (Mt25,31-46), hogy bemehessünk abba a nászterembe (Mt 22,1-14), ahová meghívott bennünket az Úr.

A böjt nagyszerű alkalom a bűnbánat útjára való visszatérésre. A kegyelem reményével megtámogathatjuk lelkünket, hogy a feltámadás fényes éjjelén eledelünk az Isten Báránya lehessen, akit értünk vittek áldozatra. A böjt isteni meghirdetését olyan örömmel vegyük, amint hajdan a nikkeleik fogadták, és később az utcanők és vámosok, akik Jánostól hallották a bűnbánat meghirdetését.

Ne az orvos által előírt diéta miatt fogadjuk örömmel a böjtöt, ne is a karcsúsító fogyókúra miatt, vagy azzal a „lemondással”, hogy az általam szeretett ételekről most igazán lemondhatok, hanem egy igen fontos cél miatt: Istennel akarunk találkozni.

A böjt próbatételt is jelent: próbára tesszük testünket a lelkünk érdekében. Egészen a testünkig akarjuk kifejezésre juttatni éhségünket az eljövendő új világ, és Jézus Krisztus, az égből alászállott kenyér iránt. A böjt egyet jelent: éhezni, elmenni az emberi körülmények határáig, amelyek egészen a tápláléktól függnek, és éhség közben észrevenni, hogy az éhség mindenekelőtt lelkiállapot, s hogy végeredményben az Isten utáni éhség. És felfedezni azt, hogy a fizikai erőfeszítésnek tekintett böjt elveszíti értelmét, ha nem kísérik lelki kiegészítői, a szeretet és az erények. „Tudjátok, milyen az a böjt, amelyet én kedvelek?” –kérdi az Úr Izaiás könyvében. „Töröd meg az éhezőknek kenyeredet, és a hajléktalan szegényt fogadd be házadba. Ha mezítelent látsz, öltöztesd föl, és ne fordulj el embertársad elől. Akkor majd fölragyog világosságod, mint a hajnal, és a rajtad esett seb gyorsan beheged. Előtted halad majd igazságod, és az Úr dicsősége lesz a hátvéded” (Iz 58,6/a. 7-8).

Jézus Krisztus tanítását mindenképp szívleljük meg: „Amikor böjtöltök, ne öltsetek olyan ábrázatot, mint a képmutatók, akik komorrá változtatják arcukat… Te, amikor böjtölsz, kend meg fejedet, és mosd meg arcodat, hogy ne lássák rajtad az emberek, hogy böjtölsz, hanem csak Atyád, aki a rejtekben is ott van” (Mt 6, 16-17). Az örömmel böjtölőnek pedig az ördögi támadás sem árthat. S ha követjük a böjtölés „nagymestereit” - pl. Mózest, Illés prófétát, a három izraeli ifjút, és magát Jézus Krisztust -, akkor a lelkesen elkezdett böjtöt lelkesen is fogjuk befejezni. Kérjük ezért Istent: Ne hagyj szégyenben minket várakozásunkkal, ó, Emberszerető!

A nagyböjti időszak lényegét a Görög Katolikus Egyház egyik imádsága tömören így foglalja össze: „ A legszentebb önmegtagadást derűsen kezdjük meg; ragyogva árasszuk Krisztus Istenünk szent parancsainak sugarait, a szeretet tündöklését, az ima fényességét, a szeplőtelen tisztaságot, s a bátorság erejét, hogy tündökölve mehessünk elébe a harmadnapi föltámadásakor, amikor enyészhetetlenséget áraszt a világra”.

Papp Miklós atya írása alapján

Fotó:
Kristók J.

Ne nevezd magad katolikusnak, ha nem vagy az!

„Katolikus vagyok, de…” – kezdődik rengeteg mondat, amelynek a „de” után következő fele rögtön be is bizonyítja, hogy a „katolikus vagyok” rész nem igaz. Elhangzik ez laikus kommentelők, progresszív teológusok, sőt néha még papok szájából is. A keresztség önmagában nem tesz katolikussá. Mi több, nem tesz katolikussá a megfoghatatlan, semmitmondó „Jézus tanítása szerint élek” lózung sem.

A katekizmus megfogalmazása szerint: „Az Egyház közösségébe azok épülnek be teljesen, akik Krisztus Lelkének birtokában az Egyház egész berendezését és az üdvösség minden eszközét benne elfogadják, és látható közösségében – a hitvallás, a szentségek, az egyházkormányzat és az egyházi közösség kötelékeivel – kapcsolódnak Krisztushoz, aki Egyházát a pápa és a püspökök által kormányozza. Az viszont nem üdvözül, aki beépül ugyan az Egyházba, de nem tart ki a szeretetben, és így »teste szerint« az Egyház kebelében marad, »szíve szerint« azonban nem.” (KEK 837.) Magyarul katolikus az, aki: 1. meg van keresztelve; 2. nem eretnek; 3. nem szakadár.

„Az eretnekség valamely isteni és katolikus hittel elfogadandó igazságnak a keresztség felvétele után való makacs tagadása vagy a róla való makacs kételkedés; a hitehagyás a keresztény hit teljes elutasítása; a szakadás a pápának való alárendeltség vagy a neki alárendelt egyháztagokkal való közösség megtagadása” – írja az egyházi törvénykönyv (CIC. 751. kán.)

A keresztség csupán a szentségi egységet adja meg a megszentelő kegyelem által. Ugyanakkor a katolikusság a szentségi összetartozás mellett szellemi és „fegyelmi-joghatósági” egységet is megkíván.

„Katolikus vagyok, de az egyház tanítása rossz”; „Katolikus vagyok, de az egyház tanításából ezt és ezt nem fogadom el” (Ördöggel is üzletelek, a szenteltvíztartót nyilvánosan is illemhelyi kellékként kezelem); „Katolikus vagyok, de a hittételek elfogadása helyett inkább jóemberkedek, hiszen a tettek számítanak” – ezek unalomig ismert formulák. El kell keserítenünk mindenkit: ha ilyen állításokat fogalmaztok meg, akkor nem vagytok katolikusok, ugyanis elutasítjátok a Tanítóhivatallal szükséges egységet.

Mindazok, akik felülbírálják az egyház tanítását, dogmákat és hittételeket utasítanak el (legyen ez a három isteni személy lényegisége és tulajdonságai; az ember ontológiai sajátosságai; az egyházi tanítóhivatal és hatalom fölsége; a szentségek teológiája stb.), azok onnantól kezdve nem az egyház tagjai, ugyanis önmagától beálló kiközösítés alatt állnak – hiszen eretnekek. (Vö.: CIC. 1364. kán. 1. §.: „A hitehagyó, az eretnek vagy a szakadár önmagától beálló kiközösítésbe esik”.)

Azonban bűnbánatra és az egyházzal való egység helyreállítására mindig van lehetőség. Egyszerű esetekben az adott eretnek gondolat elvetése után egy szentgyónás helyreállíthatja az egységet, amennyiben olyan súlyú és következményekkel járó eretnekségről volt szó. Azonban, ha valaki széles nyilvánosság előtt tesz eretnek kijelentéseket, ugyanazon publikum előtt vissza is kell vonnia a tanait. Tovább bonyolítja a helyzetet, ha az önmagától beálló kiközösítést az egyházi hatalom utólag hivatalosan is megerősíti, illetve, ha olyan súlyú, hogy szentszéki feloldozás szükségeltetik.

Akik pedig nem vonják vissza az eretnek kijelentéseiket, azok esetében a kiközösítés továbbra is fennáll, így jogtalanul használják magukra a katolikus jelzőt.

Természetesen vannak, akik nem szánt szándékkal állítanak eretnekséget, mindössze tudatlanságukból fakadóan. Ugyanakkor ez a bűn egy másik kategóriáját veti föl: a mulasztást. Amennyiben egy katolikus nem műveli magát a hitében, akkor kiteszi magát a veszélynek, hogy eretnekséget állít vagy eretnekséget hisz el. Nagyon fontos, hogy itt a bűnt nem megbélyegzésként, elítélésként értem, hanem annak igazi valójában, vagyis hogy a bűn által az egyén elszakad Istentől. Ugyanis a halálos bűn semmissé teszi a megszentelő kegyelmet, azt a megszentelő kegyelmet, amelyet a keresztségben kapunk, és a szentgyónásban állíthatunk helyre.

A folyamatos hittani és erkölcsi önképzés, Jézus parancsainak, valamint az egyház tanításának befogadása és megtartása embert próbáló feladat. De ki mondta, hogy könnyű lenne? A keresztség nyomán elnyert katolikusság egy radikális elköteleződés Krisztus és az egyház mellett. Ahogy Szent Josemaría Escrivá bölcsen megjegyezte:

„Krisztus nem elégszik meg egy ingatag igennel.”

Éppen ezért érthetetlen, hogy azok, akik ilyen megátalkodottsággal ellenkeznek az egyház tanaival, miért akarják magukat katolikusnak vallani. Olyan ez, mintha valaki, aki kommunistának nevezi magát, kijelentené, hogy a piac féktelen szabadsága milyen jó. Természetesen mindenki kiröhögné, és ő maga sem mondaná, hogy ő egy „kapitalista-kommunista”, hanem egyszerűen nem nevezné magát többet kommunistának.

Kövessék ezt az utat azok a megátalkodott eretnekek is, akik ellenkeznek az egyház tanításával: ne nevezzék magukat többé katolikusnak!

Chvála Márton

Olyan világ

Íme, olyan világ jön el, hol mindenki gyanús, ki szép,
és ki tehetséges, az baj, s ki jellemes, szörnyen merész,
mert a szépség inzultus lesz, a tehetség provokáló,
a jellem pedig merénylet, s ki így él, nem imponáló.
Mert most ők jönnek, a gnómok, a tehetségtelen rútak,
a jellemtelen csúf rémek, a gonoszságban torzultak
és leöntik vitriollal azt, mi szép, ami még igaz,
azt gondolva, ők az urak, immár nekik mindent szabad,
s szurokszínű rágalommal kenik be a tehetséget,
szíven döfik azt, kiben még a jellem szikrája égett.

(Érsekvadkert, 2020. 12. 16. BB)

Szeretet nélkül nincs béke

A szegényekért tevékenykedő, Calcuttában elhunyt Teréz anya, akit ma már a szentek társaságában tudhatjuk, egyszer a következőt mondta: a legnagyobb szegénységet a nyugati világban tapasztaltam meg, mivel ott a „szegénység és a nyomor szelleme” mélyen beivódott az emberek tudatá-

Por és hamu

Emlékezz, ember, porból vagy és porrá leszel

Sík Sándor egyik víziója történelmi hamvazkodást idéz. A várost, a századokat látja verésben, emberek sokaságát, s az éjszakában így énekel: Jönnek, jönnek, egyre jönnek. Kő helyén ma nem marad! Minden porszem lábra kél ma, minden árva kődarab. Micsoda erő a bűnbánaté (a szereteté), s a láthatatlan, de súlyos lélek mélyén pálma ível, lombjába egy madár rakja „boldogsága fészkét".

„Emlékezzél" – mondja a liturgia, s amíg a homlokodon megjelenik a hamu (por) keresztje, gyógyerőt nyer a bűnbánó, hogy igazi bánatra ébredjen, új, jobb életre támadjon. Por és hamu vagyunk, mondja becses nyelvemlékünk, a Halotti beszéd, ami a bűn és mulandóság jelképe is. Tűz Tamás, a pap költő így meditál ezen: „Hatalmas étvágyad, vad szomjúságod, magára húzta az egész világot, s végül egy maréknyi por marad".

A hamu az ellentétek jelképe és a megfeleléseké. Ha bűn, akkor halál, ha halál, élet is. A liturgikus gyakorlatból ismerős, hogy a hamvazószerdai hamut a virágvasárnapi barkából, a győzelem szimbólumából égetik. Ezért joggal gondoljuk, hogy az őszinte bánat gyümölcs a győzelemhez vezet.

A hamu vezeklés értelmezéséről olvashatunk a szent szerzők műveiben, melyben kifejezik a bajtól porig alázott ember bánatát, hiszen a szerencsétlenség és a bűn között minden korban láttak összefüggést. Sámuel 2. könyvének Támárja, akit megvetettek, hamut szórt magára. Jób pedig így panaszkodik: Betaszított engem a sárba, hasonlóvá lettem a porhoz és hamuhoz. A zsoltáros énekében pedig ezt olvashatjuk: Kenyerem úgy eszem, mint a hamut.

Ős-idők távlatában a por a teremtés művéhez tartozik, hiszen az Isten erejével földből születtünk, ahová visszatérünk. A honnan? És a hová? Mai ember kérdésében, egzisztenciális nyugtalanságában, a Teremtő „mozdulata föld(por) és pálma (barka). A gyermeki ártatlanság állapota tér vissza aztán, amit az ember elveszített, de megbánással „pislogó lámpást emel, hegyen át, völgyön át (az életen) áthalad", jóllehet „érzik rajta az iszap". Lényegünk e függés, és nincs igaza annak a pszichiáternek, aki mindenféle függéstől szeretne megszabadítani embereket.

A hamu a szabadság jelképe Istenben; Ő hamupor, megvallásunkra irgalmassággal válaszol. Észbe hozza az örök Szeretet teremtői nagyságát, s a Megváltást, amely diadalt nyer a bűnön, halálon, vigaszt nyújt minden szomorkodónak és a hamu helyett koronát.

Halott-létnek tűnik sokszor a küzdésünk, de benne van üdítőn egy csöppnyi öröklét, amint a pálmaágból, patakok menti fűzfabarkából égetett hamu semmiségünkre emlékeztetve, az el nem múló teljesség reménységét pecsételi a tisztuló lélekre.

(Tóth Sándor cikke alapján, Fotó: NET)

---

ba. Megfigyelései szerint a tény, hogy az emberek elkezdtek egyedül önmagukért élni. Ez az anyagi gyarapodás mellett szellemi csődhöz vezethet. Hiába a sok vagyon! Szeretetet pénzért venni nem lehet. Pedig a szeretet tesz bennünket kizárólag függetlenné és gazdaggá. A szeretet azzá alakít, aki gondolatban mindig lenni akartunk.

A szeretetben és segítő légkörben élők mindegyikét magával ragadja a boldogság. Képtelenség úgy világítani a sötétben a másik lába elé, hogy ne jutna nekünk is némi fény!

Mialatt a szeretet ösvényén járunk, idézzünk fel magunkban egy tanmesét, amely az ajándékokkal érkező három vendégről szól. Egy szép napon a **Siker**, a **Gazdagság** és a **Szeretet** kopogtatott egy ház ajtaján. Szíves fogadtatásra is találtak. Ám ők csak álldogáltak a küszöbön, s végül megszólaltak. Csak az egyikünk mehet be, mondták egyszerre.

A Gazdagságot hívjuk be! - követelődzött a család nagylánya. - Soha többé nem szenvednénk semmiben sem hiányt.

Az édesapa óvatosabb volt. Tudta, hogy a pénz legfeljebb időleges boldogságot okoz. A Siker behívása mellett érvelt. A feleség azonban kételkedett férje döntésében. Ő a szeretetet szerette volna megvendégelni. Megbeszélték a dolgot, aztán betessékelték a Szeretetet. Legnagyobb csodálkozásukra a Siker és a Gazdagság is gyorsan bejött vele együtt.

Nem értem- mondta az apa -, mintha arról lett volna szó, hogy csak egyikőtök jöhet be. Igaz is - felelte vidáman a Szeretet. - Így is történt volna, ha a Sikert vagy a Gazdagságot hívjátok meg. De ti a Szeretetet választottátok, engem pedig mindenhová kisér a Siker és a Gazdagság!

Igen - bólintott rá az édesanya. Minden jó dolog a szeretetből következik. Legyen ez a kis történet, s annak zárógondolata iránymutatás napjainkban is, amikor az indulatok elszabadulásával számolhatunk a szűkebb és tágabb környezetünkben egyaránt.

(Jézus nélkül nincs béke c. könyv alapján)

Vadkerti Harangok 2021

Új évet kezdtünk, immár a 31.-et a szolgálatban. 2022. évi szolgálatunk váljék a 800. települési születésnap elő éveként. Ezekkel a gondolatokkal köszöntünk minden kedves olvasónkat.

Hála Istennek, a mögöttünk hagyott évben, hasonlóan az indulástól eltelt 30 évhez, ha olykor nehézségek közepette is, de minden hónap utolsó vasárnapján, az igényekhez és a forrásokhoz igazodóan meg tudtak jelenni számaink. Az induláskor 700 példánnyal és fekete fehér fotókkal kezdtünk. Ma 400 példánnyal és színes fotókkal jelezzük a világ felé, hogy az egyházközségünk él és élni akar.

A beszámoló első szava a köszöneté. A legelső köszönjük az olvasó táborunknak szól, akik a becsületkasszába helyezett adományaikkal fő részesei a történelemben nyomot hagyó (Kezdettől minden számunk öt példánya az Országos Széchényi Könyvtárban is megtalálható!) megjelenésnek. Más támogató jelölteket is követésre biztatva, külön köszönet jár a Tizenhárom Almafa Alapítványnak is, aki több tízezres adományával támogatta színesben történő megjelenést.

Az anyagi támogatáson túl köszönet jár minden beküldött írásért és fotóért (neveik általában az újságban is olvashatók), hisz ők élveznek elsőbbséget abban, ha nem is azonnal, hogy mi képezze lapunk tartalmát. Mint mindig, így most is biztatunk mindenkit, hogy írásaikkal tegyék sajátunkká a Vadkerti Harangokat. Támpontként jelezzük, hogy csak a hónap 15. napjáig beérkezett küldeményekkel, beleértve a Miseszándékokat is, tudunk az adott hónapban számolni. Ám az írásokat és fotókat tároljuk egy alkalmas időpontban történő megjelenéshez.

Azoknak is köszönet jár, akik a „háttériparban" tevékenykednek. Köszönet jár Gyuri atyának, József atyának, s míg köztünk volt András atyának is, akik egy- egy írásuk mellett, sokszor jelét adták annak, hogy szívükön viselik az Egyházközségi lapunk sorsát. Köszönjük Pálinkás Katalinnak, aki lelkesen elvégzi az anyagok nyelvtani ellenőrzését, Barák Barnának és Dósa Mártonnak számaink honlapokra kerülését. Köszönet jár Csatári Tibornak, Gyurcsekné Marikának és Vitéz Tamásnak, akiktől óramű pontossággal érkeznek az egyházközségi tudósítások.

Ám a fenti köszönetnyilvánításoknak nem volna létjogosultsága, ha fotón látható Fábián István, akinek keze munkáját 30 éve tükrözik számaink. István mindig időre juttatja el a precízen megszerkesztett anyagot Horváth Zoltán nyomdájába, aki sosem késlekedett a megjelenésben.

István! Zoltán! Köszönjük munkátokat, s egyben bíztatunk is, hogy közreműködésetekkel is mély nyom maradjon utánunk a 800 éves történelmünkben.

Zárszóként néhány, a megjelenéshez kötődő számadat. A már jelzett példányszámok esetében félévtől minőségi változás állt elő azzal, hogy színes fotókkal jelentek meg számaink. Ez a költségekben is megmutatkozott, ugyanis a fekete-fehér fotós példányok havi költsége 43.352 Ft, míg a színesek esetében ez 67.353 Ft volt. Megjegyezni kívánom, hogy a már elfogyott karácsonyi számok adományaként 69.710 Ft került a perselyekbe. A látszólagos többlet már nem fedi az áremelkedés összegét, amit a 30 év hozamából egészítünk ki most.

A 2020-as évet 85.055 Ft maradvány összeggel zártuk, míg ez az összeg a már jelzett nagyobb adomány által 115.190 Ft-ra módosult 2021. december 31-ére, ami szűk kéthavi kiadási tartalékként áll rendelkezésünkre. Ennek ellenére nem panaszkodunk, hanem bizakodunk abban, hogy közös akarattal 2022. év végén is hasonló eredményekről számolhatunk be.

Érsekvadkert, 2020. január 6.

emjé; Fotó: Kristók J.

Veszendő értékek

Felgyorsultan élünk, nem jó,
a lelkünkön ezer béklyó;
láncra vertek igen minket,
s elvesztettünk sok-sok kincset.
Kincset, mely egykor ragyogott.
Lettek helyette bánatok.
Szürke arcú sok rabszolga
úgy él, mintha mindegy volna.
Valld: a család okafogyott!
A férfi-nő kapcsolatot
rúgjuk fel a gender végett!
Hogy mi jó? Magad ítéld meg!
S te válaszd meg a nemedet!
Megteheted, elhiheted;
lehetsz akármi, csak bátran;
gyerünk, csak minél cifrábban!
A gyerek sem fontos, értsd meg!
Legyél drogos, igyál, vétkezz!
Legyél bajnok minden bűnben!
Isten nincs, csak észszerűen!
S méghogy nemzet? Indentitás?
Multikulturális világ,
az kell nekünk, nem a haza,
ha mást gondolsz, az nagy hiba.
Ősök vére? Az nem trendi,
majd a sok-sok szín átfesti,
így mixelve új világot!
Ki mást mondd: fejére átok!
Ki a hitről szólna? Elég!
Imádd inkább pénz istenét,
vagy még inkább önmagadat!
Sátán? Mese! S Isten: te vagy.
Tékozolj el mindent szépen,
hisz nincs mennyország, se Éden;
lélek sincs, se egy másvilág,
akik ebben hisznek, buták.
Te csak élj, élvezz, nyerészkedj,
hisz meghalsz egyszer, de végleg!
Mit szemed, szád, nyelved áhít,
add meg neki, csak ez számít.
.....
„Isten, haza, család, élet."
Ezek veszendő értékek,
s jó, ha óvjuk mint kincseket...
Mint kincseket, csak úgy lehet.

Érsekvadkert, 2021.01.06. Szné

Útravaló Márciusra

„Uram, tégy engem a te békéd eszközévé! Ahol gyűlölet lakik, oda szeretetet vigyek, ahol sértés, oda megbocsátást, ahol széthúzás, oda egyetértést, ahol tévedés, oda igazságot, ahol kétely, oda hitet, ahol kétségbeesés, oda reményt, ahol szomorúság, oda örömet."

Ugye ismerősnek tűnnek Assisi Szent Ferenc napjainkban is aktuális szavai. Tegyük élővé tanácsait azzal, hogy mindenekelőtt magunkban keressük a kiengesztelődést, a megbékélést múltunkkal és jelenünkkel, helyzetünkkel. Csakis ezek után fordulunk másokhoz!

Útszéli kövek

A hetvenes évek második felében gyakran tettem meg a Vadkert-Szátok utat gyalog.

Az utolsó emelkedő után az út kanyarulatában egy nagy fehér kilométerkő jelezte, hogy már csak másfél kilométer és otthon vagyok. Célhoz értem.

Ez a régi emlék jutott eszembe a mostani templombúcsú alkalmával a Szent András képről.

A község, egyházközség útján, mely a 800 éves évfordulóhoz vezet, ott áll a kő, mely jelzi, másfél év és ott a cél: az ünnep.

A kő a 100 éve templomunkat díszítő oltárkép, Vaszary János által festett angyalos Szent András kép.

1921. november 30-án áldotta meg Bakos János tb. kanonok esperes plébános. A kép Vaszary Kolos bíboros-hercegprímás ajándéka volt az egyházközségnek, ill. a templomnak.

Az országosan és Európában is elismert művész 1867-ben született, és a világi témájú képei és rajzai mellett vallási témájú munkák is kikerültek műterméből.

A rétsági származású Rosenbach Mária (Mimi) és családja birtokán festette a Nógrádi parasztasszonyok és a Pihenő nógrádi búcsúsok című képeket.

1905-ben Mimivel összeházasodtak, életük végéig hű társként éltek. A tatai temetőben nyugszanak.

Az adományozó hercegprímás 21 évig vezette az egyházmegyét, a nagylelkű adománnyal ismerte el őseink hitbuzgóságát.

Ő már nem élhette meg az oltárkép megáldását, mert 83 éves korában 1915-ben elhunyt.

A jelképes kő jelzi nekünk is, hogy közeleg a cél. Haladni kell a hit, szeretet és a munka útján.

Hisz sok a teendő a templom és a plébánia, kálvária körül.

100 éve tanúja a kép vallásos életünknek. Hisz itt lettünk megkeresztelve, első áldozók, bérmálkozók.

Itt kötöttünk házasságot, és itt imádkoztunk elhunytaink lelki üdvéért.

Isten háza örömeink és bánataik tanúja.

Isten háza, melynek szépségét hány és hány család önzetlen adománya növelte. A soksok munka, mely az évek során növelte dicsfényét. De ne csak anyagi fizikai áldozatra gondoljunk, mert a legnagyobb felelősség hitünk megtartása, gyakorlása.

A szentélyben lévő freskón az oltárlépcsőre helyezett pergamenlapon ott áll: „Örök időkre megfogadjuk.” Nekünk, ma élő örökösöknek tehát van sorvezetőnk.

Hitünk és cselekedeteink mutatják, meg hogy mennyire fogadtuk meg és tartjuk be a vallásos élet szabályait. Tudunk-e önzetlenül részt venni ünnepeink széppé tételében.

Ahogy régen elhaladtam a nagy kő mellett, néhány lépés után felsejlett egy kis jelzőkő. Közös utunkon nekünk is ott a kis kő, hisz a Kolping családunk megalapításának 30. évfordulója közeleg.

Kelt az esztergomi érsek vadaskertjéről nevezett községben alapításának 799. évében.

Érsekvadkert 2022. január.

ZL fotó: UE

Lehet, hogy Isten üzent valamit a koronavírussal?

A kórházban volt egy nagyon szép élményem. Feküdtem az ágyban, már egy kicsit jobban voltam, oxigén sem kellett, én pedig elgondolkoztam azon, mi is a betegség. A tudósok azt mondják több mint száztrillió sejtem van és még tízszer ennyi mikroorganizmus bennem: gombák, baktériumok, vírusok. Egy nagy állatkert vagyok. Minden sejtnek, minden organizmusnak van anyagcseréje, táplálkozik, szaporodik. Szimbiózisban élnek. Megeszek egy szelet tortát, ők pedig elosztják. Mindenkinek jut valami. Béke van. A betegség az, amikor a béke megbomlik: valaki egyszer csak nagyobbat akar abból a tortából. Egy sejt csak úgy osztódni kezd, ebből lesz a rák, a koronavírus egyszer csak elszaporodik, ebből lesz a fertőzés. Az orvosok azt mondják, nem is ők gyógyítanak, hanem a szervezetem próbálja meggyőzi a lázadó elemeket, hogy vegyenek vissza. Ha a béke helyreáll, azt mondják: meggyógyultál. A sejtek, mikroorganizmusok élettartama egy hét, azt mondják, legfeljebb egy hónap, a vörösvértest például huszonegy nap.

Hatalmas öröm töltött el ott, a kórházi ágyon.

Arra gondoltam: miért ne tudná ugyanezt megtanulni ez a nyolc milliárd ember? A békét, a szimbiózist, elosztani a tortát. Azt hiszem, a Jóisten eléggé feltarisznyálta az emberiséget: a vasérctől kezdve a vízig jut itt minden mindenkinek. Az én testem most megtanulta kezelni a koronavírust. Az emberiség pedig megtanulja kezelni a válságokat.

Nézd a koronavírust: amikor elkezdődött, a fiatalok mondhatták volna azt is, „ugyan, mit érdekel engem a sok vén szivar!”. Ehelyett kiderült: a társadalom kész volt leállni, hogy az idősek, betegek, szenvedők életét pár évvel meghosszabbítsa. Hihetetlen szolidaritást éreztem.

A Jóisten nem kapkodós. Nem nyúl bele a világba lépten-nyomon. Nem kell a csodákat szaporítania.

Kibomlik a világ magától, mint a magból a hajtás, a rügy, a fa, benne van a magban a jövendőbeli gyümölcs, legfeljebb öntözgetni kell. Így van a világgal is. Tisztulási folyamat ez.

Gondolat/Tennivaló erre a hétre:

Mi az, ami most bennem békétlenséget okoz? Ami bosszant, ami nyugtalanít? Hogyan tudnék ezen a héten harmóniát, egyensúlyt teremteni a saját életemben? Az elmélyült imádság segítene, vagy az, hogy kilépve saját komfortzónámból, mások szolgálatára leszek szükségük idején?

Velünk a farsangban

Sokan úgy vélik, hogy Isten dolgaiban, Jézus környezetében nincs helye a vidámságnak, nevetésnek, jókedvnek. A templomban csak szomorú, vagy legalábbis komoly arccal lehetünk? Az evangélium örömhírét is csak komoly ábrázattal hallgathatjuk?

Ha ez így volna, hiányozna hívő életünkből az egyik emberi vonás, tulajdonság. Mert mosolyogni csak az ember tud, nevetni még senki sem látott bármily kedves háziállatot sem.

Tanúja voltam egyszer, hogy egy templomi hittanórán a kiváló hitoktató atya szándékosan, a fárasztó figyelem közben pihenésként megnevetette a gyerkőcöket, egyesek botránkozására. Mondják, hogy az ókeresztény egyházatyák, vagy például Pázmány Péter hosszú-hosszú prédikációjuk közben bizony a feszült figyelmet ugyancsak egy-egy üdítő történettel lazították. Hallgatóságuk így volt képes oly hosszan követni mondanivalójukat. Ezek az atyák a prédikáció mesterei voltak.

Ami pedig Jézust illeti, tőle igazán nem volt idegen semmi emberi vonás. Elgondolkodtató, hogy János evangéliuma Jézus nyilvános működésének kezdetére teszi a kánai menyegzőt. Olyan esemény ez, amin egy egész falu vagy szomszédság is egy hétig - özvegyasszony esküvője esetén legalább három napig - szórakozott, táncolt, énekelt. Kemény munkával telt napjaikban, éveikben ezek az alkalmak jelentették a pihenést, felüdülést, erőgyűjtést.

Kána település Názáret közelében van. Jézus anyja is a meghívott vendégek között volt. Nem hárította el a meghívást azzal, hogy „oh, én nem járok ilyen helyekre, nem való nekem az ilyesmi, nekem a fiamat kell támogatnom, imádkoznom kell érte”. Elment a menyegzőre, talán rokonságban lehetett a fiatalok valamelyikével.

Bizonyára helytelen, amit egyes magyarázók gondolnak, hogy azért is fogyott el idő előtt a bor, mert Jézus és tanítványai váratlan vendégként növelték a fogyasztást. Mária segíteni akart a háziakon, megmentve őket szerény anyagi helyzetük vagy gondatlanságuk szégyenétől. Az is biztos, hogy a Szűzanya erősen hitte Jézus messiási csodatévő hatalmát, ezért bátran kezdeményezett, mikor női figyelmességgel észrevette a bajt. „Nincs boruk” - figyelmeztette fiát. Biztos volt benne, hogy ennyi elég. Jézus segíteni fog.

Jézus nyilvános működése kezdetén először most fogja kinyilvánítani isteni hatalmát. Mária konkrét háziasszonyi érzékkel, Jézus a Messiás távlatos programjával viselkedik.

Jézus válasza meglepő. „Vajon énrám, vagy rád tartozik ez?” Ám a következő mondat némi érthető magyarázat: „Nem jött el még az én órám.”

Az „asszony” megszólítás a tisztelettel-jes korabeli megszólítás. Mária nem sértődött meg. Hitt a fiában, tudta, hogy teljesíteni fogja kérését. „Tegyétek, amit mond” – mondta a szolgáknak, de nekünk is. Mindig azt kell tennünk, amit Jézus mond, tanít, sugall a lelkiismeretünk által.

Figyeljük meg az átváltoztatott bor mennyiségét. Mintegy 150 liter! Nagyon sok. Ez a mennyiség a csoda erejét fejezte ki. A tanítványok arra figyeltek, mit tett Jézus.

Jézus pedig szívesen és örömmel töltötte idejét az emberek között, és a társadalom minden rétegében jelen akart lenni, hogy segítse felismerésünket Isten Országa titkairól, de életünk dolgairól is. Farsang idején is.

(Rosdy Pál írása alapján)

Mit üzen a tél a jégben

A természet üzen nekünk. A természet által Isten. Csak legyen fülünk és szemünk, hogy meghalljuk és meglássuk, amit mondani akar nekünk.

Tél van. Ez az évszak is számos tanulságos jelet mutat számunkra.

Készítettem néhány képet neked és elmondom, mi az, ami eszembe jutott arról, amit láttam.

Amikor egy faágra, egy rügy-kezdeményre, egy levélre ráfagy az ónos eső, jég veszi körül, akkor képtelen bármire is a növény. Növekedni, fejlődni, virágozni végképp nincs esélye. Gúzsba köti a jég.

Azt hiszem, ilyen állapotba kerülünk, amikor rossz szokásaink, hibáink, gyengeségeink fagyottá teszik a lelkünket. Ilyenkor képtelenek vagyunk jól szeretni. Szükségünk van Isten közelségére, az Ő szeretetének melegére, hogy felengedjünk és megnyíljunk, virágba boruljunk és gyümölcsöt teremjünk. Százszorosat.

Melyik az a gyengeséged, rossz szokásod, ami leginkább fagyottá teszi a szívedet, a cselekedeteidet, a kapcsolataidat? Mit tehetnél ebben az évben, ebben a hónapban, ezen a héten azért, hogy oldódjon rólad a jég?

(Szegedről érkezett)

ZAGY

Őseink életrendje a nagyon egyszerű közösségekben is az adott nép életrendjéhez igazodott, amiben ideje s módja volt bánatnak és vigadásnak, nevetésnek és sírásnak.

Gazdaságkor az utóbbi évtizedekben belülről fölfalta örökölt életrendjét, s helyette unosuntalan az ún. demokráciára hivatkozik, arra a ködbe merült ókori társadalomálomra, amit hadizsákmányként szerzett vagy éppen háziállatként tenyésztett rabszolgák által tartott fönn. Ők szórakoztatták, etették, védték, piperézték a gazdagokat, valahogy úgy, ahogy a mai világ haszonélvezői körül sündörögnek.

Ha akarjuk, ha nem, az ókori köztársaságok csak módjával, más szóval erősen visszafogottan nevezhetők a közösségek uralmának, mert az emberek bizony csak fönntartással éltek ilyennek nevezhető társadalmakban.

Két-háromezer év előtti köztársaságok az igazságszerető és bölcs démosz uralmának elfogadása helyett hamarosan álértékek, különösen testi vágyak után loholó tömeggé züllöttek, s e zagy uralma alá kerültek. A zagyot választási és vásárlási kampányok fölkeverték, majd ülepítették a következő galibáig. A hányatott egyének tegnap megőrültek az olimpiáért, holnap pedig véres szájjal és még véresebb fegyverekkel követelik, hogy többé ne rendezzenek környékükön ilyesmit. A zagy - lényegét tekintve a szerkezetét, értékvázát veszített hőzöngő tömeg – dönt. Honnan is tudhatná, hogy mire vágyik holnap? Hogy mit kívánhat egyáltalán? Mit ajánlhat neki a létnek nevezett zűrzavar holnap, vagy azután? Az igazság tenne szabaddá?

Jézus - az örök igazság és szabadság - kitartott emellett a keresztfán is, a szabadságmegvonással tetézett kínhalálában. Eközben a volt keresztény nép fülébe egyre duruzsolják az ördög ügyvédei: igazság nincsen, hogyan is tehetne szabaddá - éppen téged? Egyáltalán mi a szabadság? Ha létezne, sem a tiéd volna, rég ellopták volna azok a ganék.

A világtévében elénk vetített jövő lényegét régebben csak az éjszakai filmekben láthattuk. Ma már délután és a rémmesefilmekben is mutatják, ráadásul korhatár nélkül. Szép, jó és harmadik ikertársuk, az igazság sehol. Szabadság? Ugyan! Elhallgatják, hogy az igazságtagadó társadalmakban sehol nincsen szabadság, emberi élet sincs, verseny sincs, mindezek helyében világnagy csalások tengere lögyböli a magányos, állandó viharnak kitett életek korhadt ladikjait.

Aki még merészel tudni, hogy fiú-e vagy lány, az titkát tartsa meg magának, s tegyen úgy, mintha munkanélküli, hímnős meztelencsiga volna a világnagy pornóiparban.

(Czakó Gábortól)

Világok harca

Lengyel honban él a tudat,
az, amelyik utat mutat,
az, amelyik életvédő,
hisz e nemzet istenfélő.

Időtlen a gonosz bennük.
Szájuk ordít, gyilkol tervük,
baba-vérre éhesek mind,
s lelkük a sátánra tekint.

János Pál országa vallja:
Jézus az Úr, s ezt megtartva
jár az úton hitben tovább.
Nekik szent Isten, hon, család.

Csatlósok ők. Szívük méreg.
Nevezhetjük ellenségnek,
ám aki felbújtja őket,
annak bűne nagyobb, rőtebb.

Ám a mocsok most sem tétlen,
antifa, s gender merészen
anarchizál templom körül,
és mindenbe lábat törül.

Míg a józan honfi szeret
hazát, hont és gyermekeket.
S küzd is értük hittel, lánggal,
és szembeszáll a barbárral.

A hű lengyel éltet éltet:
ők szeretnek, ők remélnek,
míg a halál pribékjeit
bűn uralja, S nem nézhetik.

Világok harca e korszak,
S ezen áll, hogy lesz-e holnap:
mit ér a hit, mely még éget:
szó, becsület, jövő, élet.

Babik Erzsébet

Ez történt

Temetések:

5. Pogyecz Péter Pál (1961)
6. Villant István (1954)
7. Záhorszki Ignácné Csordás Margit (1928)

Egyházközségi hírek

Március 2-án lesz Hamvazószerda, ezzel a nappal elkezdődik a nagyböjti szent idő. Hamvazószerdán reggel 7 órakor és este 6 órakor lesz szentmise templomunkban, a szentmisék keretében a hamvazás szentelményében részesítjük a Kedves Testvéreket. Akik ezen a napon nem tudnak, szentmisén részt venni a rá következő vasárnap részesülhetnek a hamvazásban.

Ne felejtsük el, hogy Hamvazószerda szigorú böjti nap. Háromszori étkezés egyszeri jóllakással, ami 18 éves kortól 60 éves korig kötelező, ez alól csak a betegek vannak felmentve.

Hamvazószerdán és nagyböjt péntekjein hústilalom van, ennek megtartása 14 éves kortól kötelező.

Hamvazószerdán és nagyböjt péntekjein az esti szentmise előtt 17 óra 15 perctől keresztúti ájtatosságot végzünk templomunkban.

Március 4-én lesz a hónap elsőpéntek, délelőtt a szokott módon felkeressük otthonukban az idős- beteg Testvéreket a szentségekkel.

Március 15-én, kedden nemzeti ünnepünkön, reggel 8 órakor mutatunk be szentmisét Magyar Hazánkért.

Március 19-én lesz Szent József, a Boldogságos Szűz Mária jegyesének az ünnepe, előtte a szokott módon végezzük a Szent József kilencedet.

A nagyböjti lelkigyakorlatunkat három egykori érsekvadkerti káplán atya fogja tartani. Március 24-én, csütörtökön Nyíri Róbert atya, 25-én, pénteken Varga András atya, 26-án, szombaton Tóth Kálmán atya. A lelkigyakorlatos szentmisék este 6 órakor kezdődnek, előtte 5 órától lehetőség lesz a húsvéti szentgyónás elvégzésére.

Március 25-én, pénteken lesz Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe, mivel akkor lesz a nagyböjti lelkigyakorlatunk, ezért csak este 6 órakor lesz szentmise.

Március 27-én, nagyböjt 4. vasárnapján a szentmisék keretében kiszolgáltatjuk a betegek szentségét. A szentséget fel vehetik azok, aki idős koruk, vagy betegségük miatt különösen is rászorulnak Jézus segítségére és kegyelemi állapotában vannak.

Szentmiseszándékok

Március

1. Kedd -
2. Szerda -
3. Csütörtök -
4. Péntek -
5. Szombat - Sípos Ákos, élő és elhunyt hozzátartozók
- Híves Ferenc, felesége Kordics Anna, szüleik és hozzátartozók, nászuk Híves András
- Urbán Sándorné Benyovics Anna 2. évforduló, férje, vejük, szüleik, élő és elhunyt családtagok, valamint a Hébel család

6. Vasárnap -
7. Hétfő -
8. Kedd - Boda István, felesége Csillag Anna, élő és elhunyt hozzátartozók
9. Szerda -
10. Csütörtök -
11. Péntek - Hálából
12. Szombat - Lovász Ferenc, felesége Homolya Margit, fiuk, vejeik, unokájuk, szüleik és élő gyermekeik
- Fábián József, felesége Vitéz Mária, vejük Szabó Kálmán és hozzátartozók
- Halaj Sándorné, férje, a Zsiga, Csordás és a Makrai család élő és elhunyt tagjai
- Belencsák Istvánné Erdős Ilona és szülei
- Szakács Ferenc, felesége Viktor Erzsébet, szüleik, élő és elhunyt családtagok
- Kovács Lajos, felesége Bugyi Mária, vejeik, a család élő és elhunyt hozzátartozói

13. Vasárnap - Berta, Percsina és Babinszki család élő és elhunyt hozzátartozói
- Erdős István 6. évforduló, szülei, testvére, élő és elhunyt hozzátartozók
- Vitéz István, felesége Kosztrihán Mária, Ferencsik József, felesége Pinke Mária, szüleik, élő és elhunyt hozzátartozók
- Záhorszki Károly 5. évforduló

14. Hétfő -
15. Kedd -
16. Szerda -
17. Csütörtök -
18. Péntek - Dósa József, felesége Fábián Erzsébet, fiuk József, valamint a Dósa, Kovács és Pobori család elhunytjai
- Holman István, testvére Tibor és szüleik, apósa, anyósa, a család élő és elhunyt hozzátartozói, valamint Krizsan István, felesége Szabó Emerencia és hozzátartozók
- Súth Jánosné Varga Mária, férje, szüleik, vejük, élő és elhunyt hozzátartozók

19. Szombat - Fábián István, felesége Csillag Margit 4. évforduló, szülők, nagyszülők
- Holman Sándor, apósa, anyósa, szüleik, testvéreik és a család élő hozzátartozóik
- Nagy Ignác, felesége Vitéz Anna, szüleik, testvéreik, élő és elhunyt hozzátartozók
- Kovács János, felesége Paulicsek Erzsébet és hozzátartozók
- Záhorszki Jánosné Csillik Erzsébet, 1. évforduló
- Egy édesapáért, szüleiért, testvéreiért, anyósa, apósa, élő és elhunyt családtagok
- Guba Sándor lelki üdvéért, élő és elhunyt családtagokért
- Kakas József, nővére Kuris Jánosné, élő és elhunyt hozzátartozók

20. Vasárnap - Koza István, felesége Mészáros Borbála, Dósa János, felesége Csillag Ilona, a családok élő és elhunyt hozzátartozói
21. Hétfő -
22. Kedd -
23. Szerda -
24. Csütörtök -
25. Péntek -
26. Szombat - Pálinkás István, felesége Dósa Erzsébet, szüleik, testvéreik, Vigyinszki József, felesége Zachar Erzsébet, Varga Imre, felesége, élő és elhunyt hozzátartozók
- Borsa Mihály, szülei, Nagy János, két felesége és hozzátartozók
- Vitéz István, felesége Erdős Mária, szüleik, hozzátartozók
- Nagy Ignác, Csernák és Káposzta család halottai
- Kovács Jánosné, férje, két veje, testvéreik, Kovács, Boda és Szrenka család élő és elhunyt tagjai
- Varga János, felesége Pálinkás Julianna, Kaba Ignác, veje Őszi István, Belencsák Istvánné és hozzátartozók

27. Vasárnap - Keresztes József, szülei, nagyszülei, Molnár Balázs, felesége Halaj Margit, élő és elhunyt családtagok
- Molnár János, szülei, apósa, anyósa, élő és elhunyt hozzátartozók
- Kordics János 20. évforduló, felesége Pálinkás Anna, Holman Kálmán, felesége Kordics Anna és hozzátartozók
- Varga Ignác, felesége Pistyúr Margit, Nagy László, felesége Nagy Mária, élő és elhunyt hozzátartozók

28. Hétfő -
29. Kedd -
30. Szerda -
31. Csütörtök -

Vadkerti Harangok
Az Érsekvadkerti Katolikus Egyházközség lapja
Szerkeszti az Érsekvadkerti Kolping Család Egyesület
Felelős kiadó: **Máthé György plébános**
Nyomtatás: Z-HORV Stúdió
Internet cím: https://www.ersekvadkert.vaciegyhazmegye.hu
email: emje52@gmail.com